per nomina qui erit vel ille dictus ſm ęquiuocationez, vel ſm amphibologiã.i.ambiguitatẽ ozationis, vel potius vtroq; modo. Et addit ex qua cã hic fit inferens.

¶ Nam cum nõ fit res ipſas ſm ſeipſas ferentes diſputare. Sed nominibus pro rebus vtimur notis, qõ accidit in nominibus. In reb⁹ quoq; arbitramur accidere, quẽadmoduz in ijs qui calculis ſupputant. Sed hoc nõ eſt ſimile, nam nomina quidẽ finita ſunt, t ozationum multitudo. Res vo numero ſunt infinite. Neceſſe itaq; eſt plura eandẽ ozationez t nomen vnum ſignificare. Quemadmodum igitur t illic, qui nõ ſunt idonei calculos ſubſtinere, a ſcientibus decipiuntur, t ipſi diſputantes, t alios audientes.

¶ Inquit ſi poſſemus inter diſputãdũ afferre res adducereq; in mediũ, t ob oculos ipſas ponere, ceu quũ differimus de cane q vaſtos ęſtus cieat ſi poſſemus illũ ipſum adducere t de hoc facere, rõnes t verba non decipere mus aliqñ cũ diſſereremus de his quę ſub ſenſu cadunt ac de perſpicuis, ſed cũ hoc ſit impoſſe t non vtamur rebus in diſputationibus, ſed pro rebus vtimur earum ſignis notiſq; t ſigna rerũ noia ſunt. Nam noia in voce t verba quę per ſe dicta t ſeozſum ſunt ipſa noia per medios cõceptus nũciant deferuntq; nobis res, proinde q accidit in noibus träſferimus ad ſignificata ſub ipſis, nã quoz vnum nomen t idẽ accidit eſſe bozum ẽt ſubſtantiã t ipſam eſſe naturã exiſtimamus ob idẽtitatez nominis, ideo t qui ſic interrogat, num lapis maſculinus eſt, nõne callias maſculinus, igiẽ lapis callias. Rurſus nõne Plato maſculus, nonne fluuius maſculus, igiẽ Plato eſt fluuius, t hic deceptio fit cuz ſint noia ęquiuoca vel ambigua. Nã exiſtimamus q accidit noibus hoc idem ſequi res. Sed cur ſic decipere tentat ſophiſta inquit, ga natura noſtra eget noibus quemlibet vnicuiq; rei, deceptio fit t paralogiſmus. Naz ſi nobis copia foret multoz nominũ non poſſet ipſa deceptio ſupereſſe. Nũc aũt cuz natura indigeat noſtra t plures differẽtes res ac infinite ſint non natura, ſed cognitione noſtra quoq; ad nos imponẽdo vnicuiq; propriũ nomẽ plures quaſdaz t differẽtes res congregat, t bis aliqñ vnuz t idẽ nomẽ ponit, quę ſane res ſi babuiſſent propria ſibi vnicuiq; nominationẽ nõmeclaturaq; certe nõ deciperemus, ſz quia differimus ſi res ſenſui adduceremus aptas, t ſic fieret diſputatio incunctãter incõſideratag, nunc aũt q natura ob egeſtatẽ t inopiaz vocabuloz non adaptauit vnicuiq; rẽdens nomẽ t cõueniens, ſed pluribus idẽ t vnũ nomen impoſuit, ob id ẽt deceptio habuit locũ, ob id ea quę contẽduntur de noie eadẽ etiã de ſignificato nominis accidere arbitramur, perinde ſit vna natura earum rerum ob idẽtitatẽ noĩs atq; eo q eſt vnum nomẽ putamus res quę ſunt ab ipſo ſignificate differẽtes t diſſimiles vnũ eſſe ſm naturã q eſt impoſſibile. Nõ enim ſi baſiliſcus eſt aliqõ vnũ nomẽ, iam t res ſignificata ab ipſo eſt vna. Nam alius eſt pluribus notus baſiliſcus t alius qui eſt notus ſcientibus. vz. ille qui eſt in cozde leonis q eſt imago cęleſtis, igiẽ decipere t decipi ex aliqua parua ſimilitudine t cõione eſt ſophiſticũ, t inquit accidere ſophiſtis vt q accidit in nominibus etiã in rebus idẽ putent accidere. Vtitur pro exẽplo illis qui cõputant calculis. Nam quę ratiocinantes in digitis calculos facientes inueniunt hęc etiã in ipſis rebus tranſferũt, t totidez inquiunt habere t hęc eſſe mẽſurata digito. Sed hoc non eſt ſimile, ſed quę accidunt in numero ex ipſis träſferre ad numerata eſt verũ. Nam ſi numerus ſeptẽnarius diuidit in imparẽ t parem, neceſſe etiã eſt vt etiã ſeptẽ homines qui ſunt numerati in parem t iparẽ numeq; diuidãtur, ſed in noĩbus non eſt verum. Non enim ſi Dion biſſyllabũ eſt t biſſyllabũ t quadriſſyllabũ, neceſſe eſt vt Dion qui eſt ipſa res ſit quadriſſyllabũ, quę cum dicat t oſtẽdat qũo decipimur, patet q deceptio ob imperitiaz t ignozantiã t magis ob ęquiuocationẽ ſophiſticoz non minũ tranſlatoz ad res fit, vt computãtes tranſferũt numeros ad numerabilia. Vnde oſtẽdit differẽs eſſe t non ſile, q: dicit. ⌊ Sed hoc non eſt ſimile. ⌋ Nam in numeris t bis quę numerant t ambo infinita t incõprehẽſibilia ſunt. Et perſpicuũ eſt q vt ſe hz alterũ ſic ſe habebit t reliquũ, ſed in noĩbus t rebus non ſic ſe hz. Nam nomina finita ſunt, atq; finita eſt multitudo ozationũ. Nam ozationes ex noĩbus cõponunt, nunc eniz dicant ẽt verba noia ſed noia ex ſyllabis, t ſyllaba ex elemẽtis, t elemẽta literaq; vocis ſunt finita, quippe quę viginti quatuoz, ſed illud q conſtat ex finitis, vt oſtẽſuz eſt in ſexto de naturali auditu eſt finitũ neceſſario. At ſi noia ſic ſunt finita qũo numerus eſt res ſunt infinite, t qũo nõ eſt ſimile accidens in rebus t numeris, cãz huius in virtute dicit, q: numerus poteſt augere in infinitũ, ſz numerabilia nõ poſſunt cum ſint diuerſa numerabilia, quatenus numerabilia vno t eodẽ numero ſignificant, ceu gnque t ſex per ipſum epſilon grẽcũ, ſed res qũquidẽ ſunt infinite numero t noia finita ſunt, neceſſarium eſt vt oſo t nomen pluſq; vnũ ſignificẽt, qõ cuz ſit ſi rñdens daret in alio ſignificato, t in alio traduceret interrogans videret elenchus fieri. Vtitur aũt numeris t calculis ad oſtẽdenduz ſophiſtas eo q träſferũt noia ad ipſas res imperitos ſeducere ſyllo. Vt eniz in calculis t ſupputationibus non periti ſed plebei t vulgares eo q numeros ferunt ad numerata a ſeipſis t a ſcientibus calculos t ſupputationes numeroſq; decipiũtur, t ob id ab ipſis ſeducũtur. Eodez quoq; mõ ſe hãe in ozationibus ex noĩbus inquit. Nam rudes ignariq; virtutis nominũ ꝓaue certãtes t cõfutãtes decipiũtur etiã ipſi diſputantes t alios audientes, q pauciora ſunt noia q̃ res, t ex euidentia eſt credendum t perſuadendũ hoc. Nam plura vacant noĩbus. Iteꝝ res aliq; atq; aliq; ſunt, ſed noia eadẽ. Vnde dicit nõ q: ob id ſolũ ſint ęquiuocationes, ſed q: ob id ex neceſſitate, t ſi ob alias cauſas quaſdã ſint equiuocationes, vel equiuocatio ex neceſſitate ob id. Nam prozſus qui imponit aliqõ nomen vtetur voce de alio quodã dicto, tamẽ equiuocatio ad hoc aut hoc nõ eſt neceſſaria. Naz nõ poteſt aliud alicui t non tali equiuocatio eſſe. Quod vo finita ſint noia, patet ex hoc q: elemẽta quę veniunt in cõpoſitione ex quibus noia, finita ſunt, ſed finito; compoſitio eſt finita. Iteꝝ pz ex hoc, q: neq; oĩs cõpoſitio literaz poteſt efficere ſyllabas vel nomina. Nam complicationes t cõpoſitiones ipſozum cum vocalibus faciunt hoc.

¶ Ob hanc igitur cauſam/t eas, quę dicendę ſunt, eſt ſyllogiſmus, t elenchus, apparens, non exiſtens autem.

¶ Qualem cauſam. vz. ex nominibus eam pręſertim ex equiuocatione t alias dicendas reliquozum duodecim modoz. Cętez inſinuare videt q in ſyllogiſmis t elen